

میرزا جواد تبریزی

س از پایان دوره متوسطه با علاقه بسیار تحصیلات علوم دینی را در مدرسه طالبیه تبریز آغاز کرد. از آنجا که والدین او به این کار راضی نبودند تصمیم گرفت امر را به استخاره وا گذارد...

ولادت: 1345ق.

محل ولادت: تبریز

وفات: 1427ق.

محل دفن: قم

محل تحصیل: تبریز، قم، نجف

اساتید: حضرات سید محمد حجت کوه کمره ای، سید حسین بروجردی، سید ابوالقاسم خویی و ...

تالیفات: ارشاد الطالب، حدود فی علم الاصول و ...

پس از پایان دوره متوسطه با علاقه بسیار تحصیلات علوم دینی را در مدرسه طالبیه تبریز آغاز کرد. از آنجا که والدین او به این کار راضی نبودند تصمیم گرفت امر را به استخاره وا گذارد.

آوازه شیخ هدایت غروی را در استخاره شنیده بود. به محض اینکه شیخ استخاره گرفت چهره اش برافروخته شد، رو به میرزا

جواد آقا کرد و گفت: چه کار می خواهی بکنی پسر؟!

می خواهی نبی بشوی و پا در جای انبیا بگذاری؟ من جایگاه تو را نزد ائمه (ع) می بینم! بعد از آن میرزا جواد تبریزی

تحصیلات حوزه را با جدیت پی گرفت. در نوزده سالگی وارد حوزه قم شد و نه سال بعد به شوق تحصیل در جوار مرقد امیر

المومنین راهی دیار نجف شد. زمان تحصیل و تدریس، تا پاسی از شب به مطالعه می پرداخت و پیش از اذان صبح مشغول

عبادت و راز و نیاز می شد. ایشان حاضر نبود لحظه ای از عمر شریفش را هدر دهد. گاهی می فرمود: من چهل سال است

که معنای تعطیلی را نفهمیده ام. نظم، فروتنی، بی توجهی، به ظواهر دنیا، خضوع و خشوع در عبادت و توسل و التجاء

همیشگی به درگاه اهل بیت (ع) او ویژگی های برجسته میرزا جواد تبریزی بود. آیت الله سید علی سیستانی (دام ظلّه)

درباره ایشان می فرمود:

میرزا جواد تبریزی از وقتی که نجف بود و لای عجیبی داشت و محب سرسخت اهل بیت (ع) بود. هر روز به حرم مطهر مشرف می

شد و در کنار ضریح امیرالمومنین با اخلاص و تواضع می ایستاد و با اشکی که در چشم ایشان حلقه می زد امام را زیارت می

کرد و بارها و بارها مشاهده شد که قبل یا بعد از درس، جهت موفقیت و مددجویی به کنار ضریح مبارک امام می رفت و با

شوق و ذوق فراوان زمزمه می کرد، در هنگام زیارت، واقعا از خود بی خود می شد. اهتمام شدیدی به مجالس اهل بیت (ع)

و اقامه عزای آن بزرگواران داشت و این اهتمام به طور خاص در مورد حضرت صدیقه طاهره (س) ممتاز و ظاهر بود. این مرجع

عالی قدر با آن کهولت سن در ایام فاطمیه پاها را برهنه می ساخت و تا حرم حضرت معصومه (س) پیاده می رفت. یکی از

سادات با معرفت ایشان را پس از رحلت در خواب دیده و گفته بود: آقا خوشا به حالتان، چه تشییع جنازه با شکوهی شد،

شما این عظمت را مشاهده کردید؟

مرحوم میرزا فرمودند: از زمانی که روح از بدنم جدا شد در محضر مولا امیرالمومنین در حال و گفت و گوی و درد و دل بودم و

متوجه مراسم نشدم و الان از آن ملاقات فارغ شدم.